

ויקרא התשע

- 1) "ונפש כי תקריב קרבן מנחה לה
סלת יהיה קרבנו
ויצק עליה שמן, ונתן עליה לבנה.
והביאה אל בני אהרן הכהנים,
וקמץ משם מלא קמצו
מסלתה ומשמנה ומכל לבנתה,
והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה
אשה ריח ניחח לה. (ויקרא ב א-ג)
- 2) "לא נאמר 'נפש' בכל קורבנות נדבה אלא במנחה. מי דרכו להתנדב מנחה? עני!
אמר הקבה: מעלה אני עליו כאילו הקריב נפשו. (רשי מנחות קד ע"ב)
- 3) "ואם דל הוא ואין ידו משגת
ולקח...ועשרון סלת אחד בחול לשמן למנחה... (יד, כא)
- "... והעמר עשירית האיפה הוא." (שמות טז, לו)
- "...איש לפי אכלו, עמר לגלגלת" (שמות טז, טז)
- 4) "יכול מבורך ת"ל בקומצו אי בקומצו יכול בראשי אצבעותיו ת"ל מלא קומצו הא כיצד חופה שלש אצבעותיו
על פס ידו וקומץ" (מנחות יא עמוד א)
- "מעשה באשה אחת שהביאה קומץ של סולת והיה כהן מבזה עליה ואמר ראו מה הן מקריבות מה בזה לאכול
מה בזה להקריב נראה לכהן בחלום אל תבזה עליה כאלו נפשה הקריבה" (ויקרא רבה ג, ה)
- 5) "הִקְרָעָה יְהוָה בְּאַלְפֵי אֵילִים, בְּרִבְבוֹת נְחֹלֵי-שֶׁמֶן; הָאֵתָן בְּכוֹרֵי פִשְׁעֵי, פְּרִי בִטְנֵי חַטָּאת נִפְשֵׁי". (מיכה ו, ז)
- "תכון תפילתי קטרת לפניך
משאת כפי מנחת ערב" (תהילים קמא, ב)
- 7) "כל פעולה של אתחלתא דגאולה צריכה להיות בבחינת "עני ורוכב על חמור" ולבוא בדרך! "הצנע לכת
עם אלוקיך" (מיכה ו, ח) תבוא אתחלתא דגאולה בעניותא, כדברי הכב: "דלותי ולי יהושיע" (תהילים קטז, ו)
(קול התור א, יד-טז)